

Γλωσσική διδασκαλία

Α' Γυμνασίου

Φύλλο εργασίας

Ενότητα 1^η, 2^η

ΚΕΙΜΕΝΟ: Μεγαλώνουμε

Πότε ακριβώς έγινε κι αποφάσισα να μεγαλώσω δεν το θυμάμαι. Ίσως όμως να ήμουν από πάντα μου «μεγάλη», πρώτον γιατί όταν η μαμά μιλούσε για μένα, έτσι πάντα με έλεγε: «η μεγάλη» (η μεγάλη έκανε αυτό, η μεγάλη πήγε εκεί) και δεύτερον γιατί τύχαινε πάντα να είμαι μεγαλύτερη από τη Ζωίτσα μας. Κάποια στιγμή λοιπόν το πήρα απόφαση: *μεγάλωσα!*

Πήγαινα άλλωστε στο γυμνάσιο και το μυαλό μου άρχισε να απλώνεται σε πολύ περισσότερα πράγματα. Άρχισα να σκέφτομαι πιο πολύ και κάπου κάπου να στεναχωριέμαι χωρίς κανένα λόγο. Τώρα πια δεν είχα να κάνω με μια μόνο δασκάλα, μα με τόσους πολλούς καθηγητές που ο καθένας είχε τις δικές του απαιτήσεις και νόμιζε πως εμείς είχαμε να διαβάσουμε μόνο το δικό του μάθημα! Εφτά ώρες την ημέρα, εφτά διαφορετικά μαθήματα. Τα μόνα που δεν θέλουν διάβασμα είναι η γυμναστική και η ωδική. Κάθε καθηγητής ξέρει πολλά πράγματα για το δικό του μάθημα και νομίζει πως είναι αυτονόητο να τα μάθουμε κι εμείς! [...]

Στα μαθηματικά σπάνια συγκεντρώνομαι. Συνήθως παρατηρώ την καθηγήτριά μου, την κυρία Πασσά, όμορφη με ξανθά μαλλιά και πολύ μοντέρνα ντυμένη, που στα δάχτυλα της φορά πάντα μεγάλα δαχτυλίδια. Παρατηρώ τη σκόνη της κιμωλίας που λερώνει τα κόκκινα νύχια της καθώς γράφει εξισώσεις στον πίνακα – ποτέ δεν καταλαβαίνω με την πρώτη γιατί αυτό ισούται με κείνο και κείνο με κάποιο άλλο. Γενικά, η άλγεβρα είναι η χειρότερη μου και γι' αυτό πάντα την αφήνω για το τέλος – περιμένω τον μπαμπά να 'ρθει από τη δουλειά του να λύσουμε τις ασκήσεις μαζί. Προτιμώ τη γεωμετρία γιατί μ' αρέσει να σχεδιάζω.

Το ωραιότερο μάθημα στην πρώτη γυμνασίου είναι σίγουρα η ιστορία. Η καθηγήτριά μας, η κυρία Πιπερίγκου, είναι σίγουρο πως στην προηγούμενη ζωή της θα είχε ζήσει στην αρχαία Αθήνα! Πώς να το εξηγήσω αλλιώς; Αφού όταν μιλάει για τον άτυχο για τους Αθηναίους Πελοποννησιακό πόλεμο μόνο που δεν κλαίει! Κι ας τα 'χει βάλει τόσες φορές με τους αρχαίους Αθηναίους και την αχαριστία τους που εξορίσανε έναν Αριστείδη κι ένα Θεμιστοκλή και που καταδίκασαν σε θάνατο το Σωκράτη, το μεγαλύτερο Δάσκαλο των αιώνων. Λεπτή, μικροσκοπική, μ' ένα χάρακα πάντα στο χέρι για να δείχνει στο χάρτη τις αποικίες των Ελλήνων, η κυρία Πιπερίγκου διηγείται τόσο όμορφα, έτσι που όλες αγαπάμε πολύ την ιστορία και δεν τη βαριόμαστε ποτέ.

Νένα Ι. Κοκκινάκη, Η Ζωίτσα, Ένα αληθινό παραμύθι,
εκδ. Βιβλιοπωλείον της Εστίας, 2002

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Ποιο είναι το χειρότερο και ποιο το ωραιότερο μάθημα για την αφηγήτρια και πώς το δικαιολογεί;
2. Να επισημάνετε τα δομικά στοιχεία της 1^{ης} παραγράφου (θεματική πρόταση, λεπτομέρειες, κατακλείδα).
3. Να δώσετε από έναν πλαγιότιτλο στις άλλες 3 παραγράφους του κειμένου.
4. Να γράψετε μία παράγραφο με την παρακάτω θεματική πρόταση: «Όσο κι αν φαίνεται περίεργο , σήμερα πλέον ανυπομονώ να ανοίξουν τα σχολεία»